

הצדיק הוא ספר תורה, העמוד
האמצעי.

ואם תאמר, צדיקים עומדים
ועטרותיהם בראשיהם - אלו
התגים של ספר תורה, שהם
בד"ק ח"ה שעטנ"ז ג"ץ. ואמרו
בעלי המשנה, אלו התגים הם
פלי זין, פאדם שאוחז פלי זין
בידו ומניע אותו לימין ולשמאל
ולקדשה. וכלי הזין הם בשלש
עשרה אותיות ז"ן בדח"ק, שהיא
כמין חטטרת של האות זין
ונעשה זה, וסימנך - ז"ה ו"ד ז"ח
ח"ק ח"י. ז' צדיק בכל אות ואות,
והוא עם י' עטרה על ראשו.

וישב יצחק בגרר. בא וראה, צריך
שלא יהיה דבק בין אות לאות,
ולא יהיה חסר אות מן התבנה,
ולא משנים מפתוחות לסתומות
ומסתומות לפתוחות, ואם לא -
ספר התורה פסול. וכל התקון
הזה למה? אלא האותיות
פתוחות מצד השכינה התחתונה,
והסתומות מצד האם העליונה,
העולם הנסתר. ואותם מ"ם, זו
פתוחה וזו סתומה. מ' פתוחה -
מלכות. ם סתומה - בינה, מצד
הימין והשמאל, שענפים
מתפרדים לא ידבק אות באות.
ומצד העמוד האמצעי, שהוא
שקל הקדש, לא יוסיף אות ולא
יחסר אות, שכל המוסיף גורע,
ואם הדביק - נגרר, ומשום זה
וישב יצחק בגרר וגו'.

בינתיים הנה עלם הזדמן ביניהם
ואמר, למה אין נקוד בספר
תורה? אמר לו, בני, כל נקודה
היא תנועה של אותיות, כמו
הפרקים שהם התנועות של
איברי הגוף, וכל תנועה הם מצד
החכמה. וכדי להפיר את ספר
התורה, הוא מצד העמוד
האמצעי, אין בו נקודות. וכל
הנקודות הן בגוף, עינים, פנים,

מסטרא דעמודא דאמצעיתא. (כאן חסר תחילת
המאמר) ואיהו ספר תורה. צדיק איהו ספר תורה
עמודא דאמצעיתא.

ואי תימא צדיקים יושבים ועטרותיהם
בראשיהם, אלין תגין דספר תורה דאנון
בד"ק ח"ה שעטנ"ז ג"ץ. ואמרי מארי מתניתין
אלין תגין אנון זיינין פאדם שאוחז פלי זין
בידה ומניע ליה לימינא ולשמאלא ולקדשה.
וזיינין אנון בתלת עשר אתון זין בדח"ק איהי
כמין חטטרת דאת זין. ואתעביד זה וסימניך
ז"ה ו"ד ז"ח ח"ק ח"י. ז' צדיק בכל אות ואות.
ואיהו עם י' עטרה על רישה.

וישב יצחק בגרר. תא חזי צריך דלא יהא
דבק אות באות, ולא יהא חסר אות מן
התבנה ולא משנין מפתוחות לסתומות
ומסתומות לפתוחות. ואי לאו ספר תורה
פסול. וכל תקונא דא למה, אלא אתון פתיחן
מסטרא דשכינתא תתאה. סתימן מסטרא
דאמא עלאה עלמא סתימא. ואנון מ'ם דא
פתיחא ודא סתימא. מ' פתוחה מלכות. ם
סתומא בינה מסטרא דימינא ושמאלא,
דענפין מתפרדין לא ידבק אות באות,
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו שקל
הקדש, לא יוסיף אות ולא יחסר אות. דכל
המוסיף גורע. ואם הדביק נגרר. ובגין דא
וישב יצחק בגרר.

אדהכי הא נוקא אזדמן ביניהו ואמר, אמאי
לית נקוד בספר תורה. אמר ליה ברי,
כל נקודה איהי תנועה דאתון. כגון פרקין
דאנון תנועין דאברין דגופא. וכל תנועות
אנון מסטרא דחכמה. ובגין לאשתמודע
דספר תורה, איהו מסטרא דעמודא
דאמצעיתא, לית ביה נקודין. וכל נקודין אנון